

[Justitsministeren]

værende tidspunkt, og navnlig, at man giver dem, der skal leve med en ny lov, mulighed for at udtale sig om den.

Det mener jeg er velbegrunderet, og jeg takker for den tilslutning, der har været fra en række partier til den opfattelse, som er nævnt i bemærkningerne. Regeringen har jo den opfattelse, at man i dette folketingsår skal koncentrere sig om det væsentlige lovgivningsarbejde, som vi skal have i gang, og som fremgik af statsministerens åbningstale. Det behøver selvfølgelig ikke forhindre, at man kan tage fat på anden lovgivning, hvis der er en udbredt og stor interesse for det, men her er sagen jo den, at vi i øjeblikket ikke har en udtalelse fra de kommunale organisationer efter en høring. Det er rigtigt, som hr. Erik B. Smith var inde på, at da det oprindelige forslag var ude til en høring, havde man en række indvendinger, og derefter har man arbejdet siden, og derfor foreligger der et noget andet forslag i dag, idet man på nuværende tidspunkt ikke har gennemgået de økonomiske konsekvenser. Det ønsker de kommunale organisationer at få adgang til, har jeg forstået.

Når vi nu tænker på situationen i dag, hvor der andetsteds i bygningen finder forhandlinger sted med henblik på meget betydelige beskæringer af kommunernes udgifter, kan man jo egentlig sige, at det mindste, vi kan gøre i folketinget, er at sikre os, at vi ikke kommer med en lovgivning, der gør det vanskeligere for dem økonomisk, uden at spørge dem i forvejen. Det er det, vi ønsker.

Hvis vi får svarene tilpas tidligt, er der ikke nogen som helst grund til, at den nye lovgivning, som flere gerne vil have, skal vente i hverken ét eller to år. Men vi vil gerne have sikkerhed for, at de kommunale organisationer er blevet hørt og har haft mulighed for at udtale sig, så de netop i denne situation, hvor man presser dem hårdt fra regeringens side og vel også fra folketingets flertals side, ikke føler, at man trækker noget ned over hovedet på dem, således at de får nye administrative udgifter. Det vil vi gerne undgå. Det er meningen og hensigten med det forslag, og på det grundlag håber jeg vi kan drøfte det i udvalget.

Jeg vil gerne tilføje, at den interesse, der har vist sig for at drøfte indholdet i det udkast, der er fremme, vil jeg da gerne medvirke til at tilfredsstille. Det arbejde, der kan

gøres nu i retsudvalget på det grundlag, ser jeg da meget gerne gjort.

Knud Lind (FP):

Man har jo et standpunkt, indtil man tager et nyt. Hvis vi kigger på forhandlingerne den 26. marts 1982, vil vi opdage, at den konservative ordfører vedrørende netop det spørgsmål, som vi behandler i dag, sagde følgende (Folketingstidende 1981-82, sp. 4559):

»Jeg vil gerne advare imod, at vi nu én gang til bliver ved med at udsætte denne lovs revision. Sidste gang skulle loven have været revideret i 1980-81. Vi fik udsat revisionen – med meget udmærkede forklaringer – til 1981-82, men nu kommer man altså igen og vil have revisionen udskudt til folketingsåret 1982-83.«

Og senere siger samme ordfører:

»Vi er stemt for at give denne udsættelse, men jeg vil gerne endnu en gang påpege, at det er en uskik at have revisionsbestemmelser, når man bliver ved med at udsætte i det uendelige.«

Jeg vil godt til slut sige et nej til fru Inge Krogh, som mente at have kørt den samme linje hele tiden. Fru Inge Krogh siger samstedts, sp. 4563:

»Man må håbe, at det kommer så tidligt på året, at der bliver tid til arbejdet i udvalget.«

Det er altså lovforslaget, som vi skulle have her til revision. Alligevel vender man om i sidste instans. Vi mener, at det er lidt uheldigt, at man overtager socialdemokratiets gamle, slidte fraser om grundene til at udskyde det. Man burde måske gå en mellemvej og tage det om offentlighedsloven ud og lade resten hvile.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod